

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrație Ușoprașul arhiepiscopal Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențe săntă a se adresa la:

Redacție „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Episoale nefrancate se refuză. — Articulele nepublicați nu se impozăză.

INSETIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu literă garmonă și timbru de 30 cr. pentru

— care publicare.

Unde se ajungem.

Este de tot ciudată situația po-
parelor din Ungaria.

Când s'a despărțit monarhia în dove-
nu prezent ca complexele se „revină” la
originea lor istorică, diarele maghiare
cu gura plină asigurau că naționali-
tățile nu să se teamă de nimică.
Naționalitățile se vor convinge că aspi-
rațiunile lor vor fi numai respectate,
dar cu prisos ameliorate, așa încât
se vor afe (naționalitățile) mai bine
decât până la era cea nouă a constitu-
ționalismului în dualism.

„P. Hirnök” pe la începutul anu-
lui 1866 dicea, cu privire la cestiu-
nea transilvăneană, care privia mai de
aproape pe Români și pe Sasii: „Ma-
jestatea Sa nu va admite altă formă
de uniune a Transilvaniei cu Ungaria,
decât aceea, care pelină comunitatea
legislației și administrației su-
perioare, asigură interesele naționalită-
ților și autonomia ţării”. „Pesti Napló”
ceva mai multe, în 1865, dicea cu pri-
vire specială la Români:

„În dieta din Sibiu, carea s'a
adus în față pe lângă delatărura
volnică a așezămintelor noastre con-
stituționale și legale, elementul maghiar
transilvan nu putea participa
fără de a cădea în picioare datorile
sale patriotice. Dar pentru aceea
toate legile dietei octroiate,
aduse în favorul reconoscerei
și garantării drepturilor na-
ționalei româneni numai aprobă-
bă și primim, ci pe lângă aceasta
mai regretăm, că guvernul im-
petrit prin nisipurile sale în centraliza-
ție, luase o atitudine cu totul con-
trare noui și intereselor noastre, ne a-
privat de ocazieuna frumoasă de a fi
put încredință pe poporul ro-
mân, consolul nostru, de iubirea
noastră frâtească ce avem către
dinsul.”

„După noi legile acele, cari asigură naționalitatea și drepturi naționale ale Românilor, prin dieta convocată după legi și forme constituționale, aşa dar nu prin dieta octroiată, nu numai că sunt neamenințate din partene, ci încă credem, că fapta cea dintâi a dietei ce se va convoca va fi manifestă a dielei și solemnă recunoaștere a acelor drepturi; și aș putea presupune, fără de a ne teme că vom fi dați de minciună, că Români, drepturile și favorurile câștigate pe cale excepțională în 1863 prin simpla delatărare a națiunii consoante din mână persecutorilor elementului maghiar și cari pe lângă acestea se parează a purta aerul unei gratificații, acum — când ne afăm în preseara adevăratei lor instalații, prin legislație completă imperiului S. Stefan, în carteza milenară a constituției avitice — vor fi bucurioși și privi de ocazieuna bunăvenirea, care nisipindu-se a îndrepta greșelile lipsei de generositate din trecut, se mai grăbesc cu iubire frâtească și îndreaptă cu aceia, cu cari dela acirarea acestei patrii încoace au fost părăse la bine și la rău, și pre cari acum i proclama naționă consoată”.

De aceste și alte de felul acesta se scrieau pe timpul când se plămădea dualismul. Scopul se vede a fi fost îndulcirea novei stări de lucruri pentru Români și pentru toți nemaghiari.

Dela înființarea dualismului înse-
lucrurile sau schimbători totul. Trep-
tat, din an în an, după cum se consolida
sistema cea nouă politică, se dău
unitățile și promisiunile. De „legile die-
tel octroiate” nu a mai fost vorba, și
nici că poate fi, de carece vedem că
nici legile „neoctroiate”, legile votate
după toate formele constituționale, în-
trucăt sunt favorabile naționalităților
se ignorează, se paralizează prin or-

dinațiuni ministeriale și în fine prin
legi ulterioare.

„Drepturile și favorurile câștigate
pe cale excepțională în 1863” de parte
de a se „introduce în carteza milenară
a constituției avitice”, spre a „îndrepta
greșelile lipsei de genero-
sitate”. Simpla provocare la legile
aduse de „completa legislație a
imperiului S. Stefan” este timbrată de
tendență contrare intregității statului.

Cine nu își aduce aminte ce alarmă
a provocat în cercurile ungurești, în
1879, deputația română, care a protestat
împotriva tronului contra proiectu-
lui de lege, prin care era să se introducă
limba maghiară în scăolele po-
porale? și pasii acestia nu erau de loc
în contra, ci conform articolelui de
lege XXXVIII din 1868, votat în le-
gislația unueala dualistică.

Proiectul de lege privitor la
scăolele medie încă nu a devenit lege,
dar are să devină lege. Antecedentele
sunt de astfel de natură, încât nu ne mai îndoim cum are să fie
lucrat cu acest proiect cu tendență
maghiarătoare.

Dar până când încă nu se poate
dice despre proiectul acesta că a de-
venit lege, vedem că maghiarisa își
intinde gherările asupra bisericilor.
Dupa logica politicii ungurești, lucru
fără de a se vedea crima în păstrarea na-
ționalităților lor. „H. Ztg.” într-un arti-
cul laudă rezistența Maghiarilor și
Cehilor chiar și contra reprimandelor
impăratului. Foia și oficioasa, putem
lucră învințătura dela densă? Nu vom luce-
na. Naționalitatea însă în învățătură destul
din practica, care dice, că în Ungaria
numai Maghiarii sunt oameni. Bine ar
fi ca Maghiarii să nu aștepte până
vor ajunge naționalitățile la sfîrșitul
alfabetului suferințelor lor.

Diare oficioasă ca „Hon”, în ton
ingâmat, spun *urbi et orbi*, că sunt
oameni cari umbă să se folosească
de religiune în contra ideei de stat.
Legile ungurești au asigurat autono-
mia bisericilor și autonomia asigurată
de legile ungurești este îndreptată în
contra ideei de stat. Lui „Hon” însă
i trebuie o premisiă, și că de făsă.
Din premisa sa „Hon” deduce că tre-

bue luate măsuri pentru vindecarea
răului (?).

Cari sunt măsuri dorite de so-
vinismul maghiar se vede din impre-
giurărea cu cătă entuziasme s-au aplaudat
„canocanele” mai din urmă ale
protestanților din Ungaria superioară,
care amenință cu escomunicație, cu
anatemă politică pe aceli care nu
vor subordina ori ce simțemēnt maghi-
rismului.

Privesc pe Slovacii și pe Nemți
în linia primă ceea ce s-au întemplat
în Ungaria superioară. Este însă în-
cepătul aceliei procederii, care adăma-
jorem maghiarătoarei gloria tindă a
pune mâna până și pe alturi.

Mâne poimâne va ajunge rândul
și pe biserică noastră se facă astfel
de „canoane” și de „anatemiseze” po-
liticeșce.

Ei bine, Sasii au „provocat” Schul-
vereinul în urma atâtă manifestării
asupratoare. Slovacii s-au deșteptat și
prin un manifest bărbătesc spun com-
patriotilor maghiari, că sunt pansiona-
viști, dar pansionați leali. Mai astă
se demunstrează că pot fi cetățeni leali, fără
de a vedea crima în păstrarea na-
ționalităților lor. „H. Ztg.” într'un arti-
cul laudă rezistența Maghiarilor și
Cehilor chiar și contra reprimandelor
impăratului. Foia și oficioasa, putem
lucră învințătura dela densă? Nu vom luce-
na. Naționalitatea însă în învățătură destul
din practica, care dice, că în Ungaria
numai Maghiarii sunt oameni. Bine ar
fi ca Maghiarii să nu aștepte până
vor ajunge naționalitățile la sfîrșitul
alfabetului suferințelor lor.

Declarația partidei națio- nale slovace.

Redactorul prim și editorul jurnalului „Narodnie Noviny” din Turocz-
Szent-Márton ne roagă, scrie „Hon”, se
lăram la cunoscința și următoarele declara-
țiiune a șiarului național slovac amintit

FOITA.

Povestile Peleșului de Carmen
Sylva.

„Furnica”, care vine mai sus de-
căt „Vîrful-cu-dor”, este o creație
delicioasă, plină de imagini gingăse
a cărei temă este așa de adevărată. Vio-
rica, o fată de la „o frumuseță” și hărnicie
rară, cu toate stăruințele repetite ale
mamei sale, nu voiesc cu nici un preț
a se „mărtări”. Bărbătii ne-dau înse și
mult de lucru, dică ea, tot noi trebuie
să toarcem pentru dânsii, să ţesem
pentru dânsii, să coasem pentru dânsii
și numai putem dovedi cu muncă căm-
pului. Dar în fine bătrâna muri și
Viorica rămase singură singură în căs-
ciocăra ei. Într-o din lăcașuri de
furnici vin de o invăță să le fie regină
și fata primește cu bucurie. Atunci ele
nu clădesc un palat pentru locuință ei.
„Scândurile săilor erau de făi de mac
„ca picioarele reginei să nu umbre,
decăt pe pătuři de purpură. Ușile erau
„de făi de roze, legate între dânsene

„cu fire de păianjini, și astfel se în-
chideau și se deschideau fără vînt. Pe
jos era asternut un covor gros și
moale tot de floare reginei, de se cu-
fundă în piciorul gingăs al Vioricăi.
Nici că-i trebuie un aci nici înămîntie.
„Ele ar fi fost prea aspre și ar fi stricat
„covorul de floră. Păreți camerei erau
„tesăti cu mare măestrie cu garofă cu
„lăcrimoare și cu ochiul paserii, și flo-
„rile continuă se reinova. Fiind totdea-
„una proaspătă, miroslorul în aer de-
„te imbată. Tavanul camerei era făcut
„de foi de crin; întinse ca un cort. Har-
„nicile furnici munciseră căteva săptă-
„mani la patul Vioricăi. El era de tot
„ce există mai gingăs în lume, de bruma
„florilor, și pe dânsul erau întinsă una
„din tesuturile Vioricăi.“

„În acest palat Lilipilița Viorică
„avea obiceiul de a inspecta, seara, in-
„ăntă de a se culca, ouele furnicilor, de
„sunt destul de moi, și de a seara per-
„delele de florii una după alta, purtând
„pe vîrful degetelor un licurici și u-
„tându-se cu duioșie la tinerii viernișor.
„Nu cunosc nimic care să aibă ana-
„logie cu acest microcosm gratuit, decăt
Regina Mab, care „nu este mai mare

„decăt o piatră de agat din inelul de-
„getului unui alderman, trasă de o ceară
„de atomi, trecând pe nasurile oameni-
„lor cănd ei dorm. Spîtele roatașelor
„sunt făcute din picioare de păianjini,
„scările din pânză celor mai mici păianjini,
„colanete din razele umede ale lunei,
„coadă biculină dintr-un os de greiere,
„biciul din peșcoare. Vizitul ei un țin-
„țar cu haină cenușie, carul ei o alună
„goală, făcut de o veveriță, — timpla-
„rul ei, — și de un vierme bătrân,
„care din vremi de nu se ține minte
„sunt căruțări dinelor.“)

Dar cu toată îngrijirea și ono-
rile cei dăi furnicile, Viorica, această
Daphne română, care voiesc să se
bucure de o feciorie perpetuă, nu
poate să și tie făgăduiala pe temelul
căreia furnicile o alese să regină
a lor. Sérmană copilă, frumusețe ei
o împedecă de a ramâne ceea ce
dorește **). Un fecior de împărat o

vede, și din acel minut ea nu mai
găsește în mijlocul supuselor sale plă-
cerile ce astă dată o desfășură așa de
tare. Ea iubește. Si această reacție
târdie a naturei este așa de puternică
în căt, cu toate jurământele ce facuse
furnicilor că nu se va mărtăni nici
odată, en voces acum să iașă în aerul
curat. Dar furnicile, de teamă că va-
etele ei să nu pătrundă în afară, se
hotărău și i ridică elădarea tot mai
sus și mai sus, atât de sus și mai sus
decăt Vîrful-cu-dor, și numără acest
munte „Furnica“.

„Acela și sentimentul formează fondul povestiei „Cetatea Babiei”; însă aci
într-un mod cu totul naiv. Alba, aşa
se numea fata Babii Coaja, căci era
albă ca zăpadă, care acoperă vîrfurile
muntilor mai tot atul, este „tinută
de lume. Ca nu aiă un
dor de societatea oamenilor, Baba îi
spuse, că toti oamenii sunt răi și mon-
struoșii la vedere. Dar odată copila
vede un tinăr, și în navătare ei adre-
seză mă-sii următoarele cuvinte:

„Shakespeare, Romeo and Juliet, Act I, sc. IV.
„Orvidiu, Metam. I, 488.

Sed te decor iste quod opias
Esse vetat, voloque tuo tua forma repugnat.

„Mai de ună-di, se sua la deal,
„pe muntele nostru, un animal miu-

și a partidei naționale slovace cu privire la spiritul panslavistic.

„Excelența Sa dñul ministru de culte făcă nu de mult în o ordinăriune a sa amintire despre jurnalul nostru, că stănu în serviciul agitației pansiaviste, și astfel având noi de făcut cu întreprinderi anti-patriotice nerecomandă atenției dñului ministrului de interne. Aceasta nu silește se facem următoare declarăriune: Vedem că tot băiatul de scola, dacă vorbesc său scrie în limba slovacă, se consideră de pansiavist; vedem că or ce reunii, dacă și face de problemă cultivarea limbei slovace, se invinuiesc cu nisunie anti-patriotice; vedem, că tot ce este slovac, se stigmatizează de pansiavist. Nu ne mirăm asa dară, dacă și nouă, ca conducători ai presei naționale slovace, ni se impătu pansiavismul. Dacă sub pansiavism se înțelege sinceră și nestrămutată alipire de limbă și naționalitatea slovacă, dacă sub pansiavism se înțelege lupta pentru acest două și respingerea atenților îndreptate asupra lor; și în fine dacă activitatea pentru ridicarea intereselor materiale și morale ale poporului slovac se consideră de pansiavism; noi mărturisim acest pansiavism pe față! Dacă se consideră de pansiavism împreguriare, că limba slovacă stă în legătură de rasă cu celelalte limbi și rase slave, mărturism pe față și acest pansiavism. Dacă pansiavism și aceea, că poporul slovac are însuși spirituale proprii, care sunt și se desvoltă separat de naționalități, mărturism și acest pansiavism. Dacă năsuința de a se susține și dezvoltă poporul slovac în limba sa ca popor slovac și cetățean de o potrivă îndreptățit cu ceialalti cetățeni ai patriei, se consideră de pansiavism, subseriem și pansiavismul acesta. Să în fine dacă credința noastră, că poporul slovac — deși suferă, tot slovac românesc, nu pierde în mâna tuturor năsuințelor contrarilor și se avântă preste toate încercările de desnaționalizare ajungând un viitor mai favorabil, dacă ea se consideră de pansiavism mărturism și pansiavismul acesta.

„Se consideră de păcat descedența noastră dela nația slovacă. Suntem convinsă, că dacă aceasta se consideră de păcat, ea nu ne poate privi pre noi, ci pre acela care ne fac sătui. Suntem convinsă și despre aceea, că nu slovacii sunt de vină, dacă ei sunt în actuala Ungarie de cănd lumea său a vechi locuitori. Istoria și de vină, care i-a adus oare cândva aici, și de atunci i susține și de bună seamă nu pentru că nu ar avea și pentru ei vre o problemă. Suntem convinsă că existența naționalității slovace ca slovacă nu e spre pagubă Ungariei poliglote,

„nat de frumos, și acel ce sedea pe „dénus era cu mult mai frumos“ de „cătoj pitică“.

„Să idila se termină iară și printre tragedie, ca și în Furnica

„În fond, în Furnica ca și în Cetatea Babiei, domnește acela și sentimentul al amorului, care, mai curenț sau mai târziu, și în contra tuturor piedicilor ce ii pun încale împreguriările, trebuie să și ia localul său în inima omenească. În acest sens amănindu-povestile accea și temă cu admirabilul roman al doamnei Wilhelmine von Hillern intitulat: *Und sie kommt doch!*“

„Cea mai slabă din „Povestile Peleșului este „Ceahlăul“. Se vede că grăbitosul născător de palavre, oște-nit de atâtă naratiuni, a cedat nu tocmai voios unor starunii importune.“

„Mai întâi nu pot suferi acelle „vězdoage aurite“, cari au ajuns clasice de cănd cu discursul-enigmă al unui celebru academic. Si apoi ce caută aca eruditie de un gust inodioiu în naivale istorioare ale Peleșului? Si aceea „mare cumpără la care au

ci tocmai din contră, numai că discordile de păță acum trebuie aduse în armonie. Ne mai întârsește credința că noi avem drept la toate acestea nu numai pentru că purtăm toate sacrinele și sacrificiile în stat, aceea ce ne îndreptăcesc la pretensiile fată cu el, ci și pentru aceea că ele nu sunt garantate în legi positive și mai ales în articolul de lege 44 din 1868.“

„Nu respingem idea noi pansiavismul arătat mai sus, și mărturism că vom sta neclăti și credințoși în serviciul acestui pansiavism.“

„Frica conștiinței de urmările illegalităților comise cu voia vede ciuha și unde nu există. Spre linisirea acestei nelinișcite conștiințe declarăm pe față și serbătoresc că pansiavismul nostru nu trădează nici pe domitorii, nici patria, căci el nu trece preste granile patriei. E adever reușit că poporul slovac cu nestrănută creștere s'a alipit de casa dominoare, și este pretutindenea cunoscută alipirea poporului slovac de pământul, care-l nutrește, de patria, al cărei cetățean este. Dovadă putură noastră, căci ca fidelii fii ai patriei am interpretat simțimentele poporului slovac și l'am condus. Noi îi ne privesc simțimentele, tinuta și activitatea noastră în cele de mai sus suntem curații înaintea conștiinței noastre, înaintea lui Dumnești, și credem că și înaintea legilor statului. De multe ori secoli întregi sunt condusi de principiile false, și credem și că o partidă suferă, pe cănd cealaltă manipulează după drag placul ei; însă astfel de apariții ale secuilor n'au viață lungă. Noi ne încredințăm bunului geniu al patriei noastre, el ne a fărat patria în un secol, și înce în timpuri mai grele și mai critice. Speranțele noastre le basmă pe secul viitor, vor inecă și năsuințele apucate pe căi greșite, și se va deschide și în patria noastră periodul unei nouă vieți, în care se va pune baza stemei și dragostei dintr-naționalitate.“

(Subscrisele.)

Până aici, continuă „Hon.“ dechiarăriunea. De oarzană și destul de oarzană, numai sinceră nu este. Ca basaconie mai și aceea, că și băiatul de scola căci scie că și scrie în limba slovacă, se ține de pansiavist. Ea și atele asemenea ei se țin de esențătilor (tulăză) ultraștiilor slovacă, pre care avea se le folosească de arme. Este care om cu minte, care se creaă în afirmațile din Turcoz-Szent-Marton?

Pentru folosirea și cultivarea limbii sale n'a fost nimenea persecutat în Ungaria, și nici că va fi, n'a fost și nu va fi stigmatizat. Aceasta ar fi absurd și imposibilitate.

ajuns Domnii“ mi aduce aminte expresiunea rêu intrebuintată a unui deputat luată din „voroabă către cetitor“ a lui Miron Costin. Se mai vorbesc de portretul Hunilor aşa de curios depins, de înfrântarea Românilor cu „oamenii albi la față, cu ochi albastri, naști ca bradul cu părul galben și lung și cari cu cutiul scrieau pe față de lemn“; înfrântare de care nici legenda nici istoria nu spune nimic? Se vorbesc de etimologia superficială a Ceahlăului din „Caucaland“ pe care nu o sprințesce nici legile fonetice ale limbii noastre, nici poziția Caucalandei indicată de Amianus Marcellinus?) Se fac analiza povestii sau de incurcate a desprătui Bujor?

„Nu o voi face, pentru că ar trebui să ieș din cadrul ce mi-am propus. Această lucrare m'ar duce la o critică de istorie al cărei loc nu este aci.“

„Voi observa înainte de a sfârși, că în volumul ce ne ocupă se vede o

*) *Res gestae XXXI*, 4, 13 cf. Rösler, *Romanische Studien* p. 72.

Este însă de tot altceva, dacă ulteriorii naționali slovaci influențează asupra junimii și a reuniunilor în așa măsură că ei pe lungă iubirea limbii și a naționalității slovace, urșește tot ce este maghiar.

Pansiavistii nu cresc slovaci buni, — contra căror n'am ave nici o obiecție, ci voiesc se producă patrioți aici. Aici zace pericolul năsuințelor lor că ei lătesc printre slovaci exclusiv numai spiritul slovac și slav; pentru aceea nu trebuie să perdiu din vedere. Apoi pe de altă parte seamănă ură în contra a tot ce nu este slovacori slav. Se predică în continuu principiul fanatice, despre înfrântarea cu marea lume slavă, despre legăturile de rasă și dacă nu vom rezista proveniențelor acestor direcții, lucrurile vor ajunge acolo că slovacii, și vor căuta atunci și în această patrie punctul de gravitație al năsuințelor lor, și astfel cuvințele domilor din Turcoz-Szent-Márton, că năsuințele lor nu trece granițele patriei, rămân litere moarte.

Recunoasem virtuile poporului slovac, puterea lui și lăstăna și stămă și iubim pentru acestea, însă în contra unor conducători ai lor, care otrăvesc suflul, vom lupta cu toate mijloacele posibile și legale.

Si apoi slovenii doresc un viitor, în care se va pune baza stemei și iubirei dintre naționalități.

Ce delă „Narodnie Noviny“ nu fac altceva, decât predică și lătesc fără pregetare ură de rasă. (Cum stămu maghiarizarea?) Aceasta este principala cauză petru care condamnăm activitatea lor, căci ei voiesc se pună fără în față pe poporul slovac cu maghiarul în loc de al înveță că el (slovacul) pe largă iubirea limbii și a naționalității sale se nuse înstreinze de limba și nația maghiară, ci se contopească cu el frățesc (Sic!) să scie și să fie pătruns despre aceea, că noi am trait preste 1000 de ani pe acest pământ care se numese patrie comună maghiară, bine, rêu, cum a adus soarta cu sine, și maghiarul nici odată nu s'a năsuințe lipsească pe poporale de altă limbă de naționalitatea lor, cu toate că au fost timpuri, când o putea face foarte ușor, întocmai ca și francezii și englezii și cari au absorbit alte rase. A cugeta însă la acestea astăzi în secolul Puternicului simțiment național, ar fi utopie. Pansiavistii însă nu vorbesc astfel. Ei sunt cei vechi și noi în protiva lor!

Revista politică.

Sibiu, în 20 August.

Am ajuns că afacerile bisericești în interesul maghiarizării se fie obiect

de preocupării politice și în sferele comitatense. O curență a comitatului Satmărelui pentru ca și celelalte comitate se sprințească înființarea unei episcopii gr. cat. cu limba maghiară, comitatul Solului sprințindu-o motivează cu aceea că și membru bisericesc de altă limbă să învețe limba maghiară și în chilul acesta să facă servitii interesante naționale (maghiare).

In comitatul Turoțului comitele suprem Juslă a purtat un toast pentru naționea slovacă. Aceasta a supratul pe „P. L.“ foarte mult. „P. L.“ vede într-acesta o atitudine ostilită patriei (ca și cînd Slovacia n'ar fi cetățeană îngării).

Afacerile dintre Grecia și Turcia, se telegrafează, că se va complana, „P. L.“ atribue conflictul grec-turc lui Gladstone.

Evenimentele din Egipt.

Un egiptean indigen scrie cătră „Polit. Corresp.“ asupra unei evenimente inundații a Egiptului inferior pentru scopuri defensive:

„La întrebarea, dacă Arabi-pașa să arutea apără contra Englezilor cu succesi prin inundație, trebuie se respundă firmat. Aici nu avem trebuință de exemplul Holanidei, căci comparația ar fi prea departată; dar chiar englezii au fost recurs la acest mijloc grozav când după plecarea lui Bonaparte și a lui Kleber, au voit să izoleze oştirile franceze în Alexandria. Ei însă n'au facut inundație prin Nil, ci prin mare ceea ce e posibil, căci o parte a Deliei stă sub nivelul mărcii. Dar Arabi se poate servi mai bine de Nil. Dela 25 Ianie Nilul tot crește; la 15 Octombrie va ajunge înălțimea maximă. Apa Nilului condusă prin canali suferă, poate fi oprită prin stăvilarie sau lăsată să se rugă. Acestea sunt așa disele canaluri ale Nilului. Ele se intrebuintă numai cănd e apa mare; de altă parte, de Alexandria. Mehemed-Ali însă mai sunt canalurile Sefi, care servesc în timp de secată. În Egiptul inferior sunt 8 canaluri Sefi. Două din ele canalul Mahmudieh și canalul Khatatbe, lung de 123 kilometre și cu multe ramificații, se intind până în districtul Behera, aproape de Alexandria. Ambale se alimentează din brațul Rosette. Khatatbe poate avea adâncime de 8 metri și prin stăvilarie și ținută la un nivel determinat. Deci deschizând sau astupând stăvilarile, Delta Nilului poate fi inundată cu total, incă Englezii să nu poată înainta nici pe calea spre Damahur nici între brațul Rosette și Damiette. Totuși Arabi pașa nu va fi așa fără cunoștință și se recurgă la acest mijloc extrem. Deasă populătoare din Delta ar fi prima victimă a inundației; recoltă ar perii; pământul n'ar mai fi bun de cultivat pentru mult timp și respingerea apelor ar costa mult în bani și timp. Și apoi Arabi pașa n'ar fi în stare să fie inundație numai în punctele strategice dorite; terenul ce se scade spre nord ar atrage apele spre nord ar atrage apele spre băltile Mării, Abukir, Burlos ear' terenul relativ mai sus, ar rămâne fără apă. Inundație Deliei ar fi de sigur un râu mare pentru Englezii, dar n'ar fi un obstacol absolut al înaintărilor și deci o armă cu două tăciuri, care ar isbi mai rêu Egiptul, decât armata de invazie, care negreșit va face atacul principal, plecând dela canalul de Suez, ear' actual dela țărīmul nordic va fi o mișcare cursură și în a două linie.

Varietăți.

* (Lipsă de ofițieri) Wehrzeitung^a anunță, că ministerul de resurse are de gând a provoca pe un numer mai mare de ofițieri de odinii.

oră a petiționa pentru recăstigarea sargei avute în raportul: afară de servit. Petenții trebuie să se obligea și pune la dispoziția conducerei armatei.

* Pe stradela Oradei mari cerează dela 29 Aug. n. o locomotivă.

* În scrierile elevilor la Gimnaziul român gr. or. din Brad) precum și la clasele normale aducătoare, se vor începe în 1 Sept. st. v. și vor dura până în 4 ale acestia, în care interval, se vor ține și esamenele de repetiție.

Tinerii, cari doresc a fi susținuți la acest Institut, sau în clasele normale, au să se prezinte la Direcția gimnasiilor, însoțiti de părinții sau tutorei acestora, și provoquți cu carte de botz și atestat de pre ultimul semestrul, dela scoala unde au frecuemat.

Elevii străini, cari vor a fi susținuți în clasa I. gimnasiștilă, sau în clasele normale, se vor supune unui esamen de susținut.

Privitoriu la încurcătarea scoalarilor: Părinții și tutorei acestora, se îndrumă să se pună în confelegeră cu Direcția, sau cel puțin cu profesorii respectivi de clase.

Brad 18 August 1882.

Georgiu Păru.

adm. prot. și Dir. g. prov.

* „Frăție maghiară slovacă“: Aceasta este titlul unei reuniuni înființate de curând în Sânt-Benedec, comitatul Barș. La adunarea de constituire au luat parte mulți oameni din Perzér, Kovács, Némethi, Csáradi și giur. President s'a ales plebanul din Sânt-Benedec Ondrejkovics Iános, vicepreședinte plebanul din Némethi Bathy Gyula.

* (Spargeri în Budapesta.) De unejde sparseră hoții locuința conselui Andrassy. Acum locuința fostului ministru de finanțe; în 29 Aug. n. un cersitoriu a furat din locuința secretariului de stat Mattheikovici.

* (Regale și Regina României) însoțiti de maiorii Casimir și Vlădoian, de domnenele de onoare, de d. general Davila și de pictorul Becker, trimes de principalele de Hohenzollern, au plecat Sâmbăta dimineață din Sinaia la Predeal. Aci s'au dus la mănăstire unde au luat dejunul.

După aceea, au pornit pe jos la fabrica de sticla delă Azuga, pe care au vizitat-o cu deamănatul. La ora 5 seara s'au întors la Sinaia.

* O revistă pedagogică va apărea în curând în București, dice „Gazette de Roumaine“. Această revistă, care va avea un comitet de redacție puș sub asupcile ministrului instrucției publice și a cărei inițiativă se datorăse actualului ministru, d. Aurelian, are de scop mai cu seamă de a fi pe învățătorii scoalelor rurale în curențul celor mai bune și mai noi metode de învățămînt, precum și a diteritorilor cestini scolare.

* (Un pisoiu monstru.) „R. Lăberă“ anunță:

O pisică din casa Nr. 35, strada Grădinei cu cai, a fătat Sâmbăta trecută 5 pisoi, din cari 3 vii și 2 morți. Unul din cei vii are capul puțin mai mare decât de obicei, cu două guri, două nasuri, sease ochi. Labelle de dinainte dela genunchi la vale seamănă cu mâinile unui om, pelea și fară păr și unghele sunt în forma degetelor.

Monstrul trăiese.

Un amator a oferit proprietarului pisoiului, d. loc.-col. G... 500 de franci.

Locul monstrului e înșe la muzeu.

* (Stoluri mari și locuste) băntuie guvernamental Cherson și Orenburg din Rusia. Ele au venit din puștile Asiei, trecând munții Ural. Pe malurile râurilor Dunistr, Bug, Iung și

Tiligula se ingropă cantități mari de locuste.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Inchiderea elevilor în scoala.
(Operat este în ședință reuniunea districtuala din Zarand, înăuntră în 6 August 1882 de Ioan German, înveț. la scoala normală din Brad.)

(Urmăre.)

Schütze se exprimă astfel asupra acestei pedepse^a) că este o pedeapsă simțită, dacă elevul trebuie să remâne în scoala, pe când ceilalți petrec sărăfă sau merg acasă.^b Curtmann dice:^c) inchiderea frângă cerbicoșia, mai și sur se decăt ori ce mijloc de corecție, și remâne mai indelung în memoria, dă mai mult timp de cugetare^d.

Inchiderea, ori remânerea elevului în scoala, poate se aibă urmări funeste asupra sănătăței elevului, și atât pentru?

Oarele de preleție, în scoala populară, și la prunci începători, precum și la cei mai mărișori din despărțimentul V. și al VI sunt multe, cu deosebire de când, contra tuturor principiilor pedagogice, și psihologice ni s'a impus și limba maghiară. Localurile scoalelor sunt în genere puțin spațioase, și bătăia lui Dede, ori unde te niți ferestrele sunt foarte mici și prin urmare odăile sunt intunecătoare.

Excepționi sunt puține. Aerul se strică iute fiind princi mulți. Acum punete și opresc un elev s'au mai mulți în clasă, o cără, s'au apoi cum fac mulți, până la 4 ore după amezi s'au chiar până seara, și vei vedea urmăriile pre față fie căruț elev. Ti se pare că scoti pe micuț arăstăni din momrent. „Atari detineri pot ruina fizica elevii, ele cauză dureri de cap, au influență strâcoasă asupra dezvoltării creierilor, asupra săngelui și asupra nervilor“ dice Dr. Book^e. Mai adaugă apoi fumul, bravul, — mai ales când scoala nu e padimentată cu scânduri — earna cu frigul și vară aerul înădușitor și influență inchiderea asupra sănătăței elevului va fi mai strâcoasă — fie elev apoi numai singuri.

Inchiderea elevilor în scoala, nasce și neplăcere între învățători și părinți. La sate prunci preștează mult ajutorul părinților la lucruri. Prunci sunt un capital activ. De aici și părinții mai bucurosi se învoesc la alte pedepse numai se nu le închiid pruncul. Alții părinți în vorba lor de învățătorii consideră inchiderea și cea bine aplicată ca o resbunare, ori reușate a învățătorului.

Dacă cumpănam obiectiunile de mai sus, contra pedepsei inchiderei în scoala și vine se dici: decăt se spune sănătatea elevului, și moralul lui decăt se te sacrifici ca învățători, și pre lungă aceste se te faci de ură și cu părinții, mai bine se nu se aplică „inchiderea în scoala“.

Dar ce se faci. Inchiderea elevului în scoala, ca pedepsă e nesplinitor. Pedagogi de renume precum am vedut o admit. Nu ne române alta, decăt a o aplică bine, și a ne folosi de ea cu multe rezerve și condiții.

Vom trebui se respondem la următoarele întrebări dară și anume: pentru ce fapte se inchid pe elev, și sub ce impregnări? Când se nu se aplică aceasta pedeapsă de loc?

In general, „inchiderea s'a aplicat și se aplică de către învățători, pentru or ce transgresione din partea scoala lui, d. e. pentru injurătură, bătăi, neatenție, larmă, necurăță, întărierea dela scoala, aruncarea cu petri pe stradă, minciună, furt, lăsarea recușitoarelor de scrieră acasă etc., asemenea pentru neglijarea preleției și negătirea temelor pe acasă.“

Ori cine poate judeca, că inchiderea pentru or ce faptă a elevului este naturală, și necorespunzătoare. Ea are efect cu totul contrar. De aceea dară trebuie se ne ferm.

Inchiderea ca să aibă rezultatul dorit trebuie să fie o urmăre naturală a faptele elevului, și să-și ajungă scoala dorit. Ar fi deci aplicăvă-

ruinezi și fizice și moralmente elevul. După amezi și va trebui o cără înăuntră, ca se ascultă acusele unuia asupra celuilalt. Dacă inchiderea s'a estins până la amezi, sau și după amezi, atunci ai lipsit pre prunc de timpul necesar la studiat pre carele venitoare. Inchiderea în acest nemijlocit devine și o pedeapă a învățămîntului.

Inchiderea elevului în scoala devine molestațoare și pentru învățători, dacă el remâne se supraveghetă.

După ce învățătorii și-a finit oarele prescrise, el trebuie se remâne în clasă, pentru unul sau mai mulți elevi ca sei supraveghetă. Dar pentru ce se me pedepsesc eu insuși și va dice un învățător? Remurătura noastră este misera. Recunoșință și mulțumirea pentru sacrificiile noastre re întimpină. Pusătura noastră socială și cea mai desprețuită.

Abstragând dela aceste, timpul liber învățătorilor, trebuie se folosescă pentru a se pregăti pre oarele venitoare. Cum va face el aceasta dacă trebuie se remâne cu pruncii pedepsiști în scoala? Dar apoi mai are a se îngriji și de familiă. De altă parte oare încordarea prea mare nu strică și învățătorii? Au nu este și el din lut?

Eată căte inconvenient obvin pentru un învățătoriu la aplicarea „inchiderei elevului în scoala“ dacă vorice se se aplice bine.

Cugetând serios, asupra sacrificiului, cel face învățătorul, remând în scoala, ratăușa nu-l aproba, căci pedeapsa se cuvine numai celui ce a greșit și trebuie să se corega pre venitoare. Numai dintr-un punct de vedere moral mai sublim se poate pretinde învățători ca pentru binele spiritual și moral al elevului să se sacrifice. Se nu ne mirăm dară, cănd cei mai mulți învățători inchid pre elevi numai singuri.

Inchiderea elevilor în scoala, nasce și neplăcere între învățători și părinți. La sate prunci preștează mult ajutorul părinților la lucruri. Prunci sunt un capital activ. De aici și părinții mai bucurosi se învoesc la alte pedepse numai se nu le închiid pruncul. Alții părinți în vorba lor de învățătorii consideră inchiderea și cea bine aplicată ca o resbunare, ori reușate a învățătorului.

Dacă cumpănam obiectiunile de mai sus, contra pedepsei inchiderei în scoala și vine se dici: decăt se spune sănătatea elevului, și moralul lui decăt se te sacrifici ca învățători, și pre lungă aceste se te faci de ură și cu părinții, mai bine se nu se aplică „inchiderea în scoala“.

Dar ce se faci. Inchiderea elevului în scoala, ca pedepsă e nesplinitor. Pedagogi de renume precum am vedut o admit. Nu ne române alta, decăt a o aplică bine, și a ne folosi de ea cu multe rezerve și condiții.

Vom trebui se respondem la următoarele întrebări dară și anume: pentru ce fapte se inchid pe elev, și sub ce impregnări? Când se nu se aplică aceasta pedeapsă de loc?

In general, „inchiderea s'a aplicat și se aplică de către învățători, pentru or ce transgresione din partea scoala lui, d. e. pentru injurătură, bătăi, neatenție, larmă, necurăță, întărierea dela scoala, aruncarea cu petri pe stradă, minciună, furt, lăsarea recușitoarelor de scrieră acasă etc., asemenea pentru neglijarea preleției și negătirea temelor pe acasă.“

Ori cine poate judeca, că inchiderea pentru or ce faptă a elevului este naturală, și necorespunzătoare. Ea are efect cu totul contrar. De aceea dară trebuie se ne ferm.

Inchiderea în scoala în următoarele jurăstări.

1. Când elevul a făcut abus de libertate avută d. e. timpul liber între ore, 5 minute, la folosit bătând pre alti scoala, s'au a petrecut mai mult timp pe afară. Urmarea ar fi: sălă inchiderea pre elev atât timp în scoala decât a făcut abus.

2. Când elevul și-a îsprăvit cu usurătate temele, sau nu le-a rezolvit de loc, atunci merită a fi închis, pentru ca să-și facă lucrul bine. Însuși elevul va vedea că pedeapsa are să și o mulțimeasă și.

3. Când un elev la finea oarelor de preleție nu a acceptat se easă în ordine, ci a sărit peste bance.

4. Când un elev din trăndavie sau legea a venit târziu la scoala, a numerat portile camenilor, pre unde a venit. Natural ar fi a inchide pre elev atât timp, cu cat a venit mai târziu. În est mod am deda pre elev la punctualitate.

5. Când am observat, că un prunc e neicumpetat în mâncare, aduce pâine poame, zăhar etc. în scoala și mâncă chiar în timpul propunerei, atunci trebuie lipsit de ale mâncării, și pentru al dedea la abstinență să-l refiinam în clasă. Prin aceasta l'am pregătit la frumoase virtute, continearea, de care în viață aveam aşa mare lipsă.

6. Când am comis un prunc vre o necuviintă de către un scoala, sau mai mulți, sau când s'a stricat vre un reușit de al scoalei, și nici unul nu vrea se descorepe pre cel vinovat; atunci se reținem pre elevi în clasă. Fără se presupune ca elevii sciu și nu voiesc cu intenție se spune.

Măști esteind prea departe, când și îngăzintă toate casurile posibile. Un învățător, ce dispune de tact pedagogic va afa ușor, când e natural și bine a aplica „inchiderea în scoala“.

(V. urma)

Bursa de Viena și Pesta

Din 31 August n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	116,50	116,4%
Renta de aur ung. de 4%	96,05	87,30
Renta ung. de hârtie	86,35	86,30
Imprumutul drumurilor de fer de la	135,90	134,75
Imprumutul drumurilor de fer oriental ung.	89,50	90,—
Imprumutul de oblig. de stat dela	110,—	109,75
Oblig. de stat dela 1576 de ale	94,50	94,50
Oblig. de stat dela 1576 de ale	98,—	98,—
Oblig. de stat dela 1576 de ale	97,50	97,75
Oblig. de stat dela 1576 de ale	97,50	97,50
Oblig. de scripte	97,—	97,—
Oblig. urbanile transilvane	98,—	98,25
Oblig. urbanile erato-slavonice	99,—	—
Oblig. imobiliare de rescompărare	97,50	97,50
Scrieri imobiliare de rescompărare	118,—	113,—
Datorie de stat austriacă în hârtie	76,85	76,75
Datorie de stat austriacă în argint	77,20	77,20
Renta de aur austriacă	95,95	95,—
Scrieri de stat dela 1860	130,75	130,—
Acțiuni de bancă de credit ung.	82,40	82,30
Acțiuni de bancă de credit aust.	91,50	90,00
London (pe poliță de trei lună)	315,—	313,20
Scrieri fonciari ale institutului	118,40	118,55
„Albină“	—	99,75
Argint	—	—
Galanț	5,20	5,61
Napoleon	8,40	9,42
100 marce nemipscă	57,50	57,75

Nr. 263.

[185] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătorescii dela scoalele gr. or. române din mai jos însemnatele comune, se deschide concurs cu termin până la 18 Septembrie a. c.

1. Boholț cu salariau anual 160 fl. cuartier gratuit și 2 orgii de lemne.

2. Vălișoara cu salariau anual 120 fl. cuartier, gratuit, grădină de legumi și 2 orgii de lemne.

3. Șoimulug murășan, cu salariau anual 120 fl. cuartier, gratuit, grădină de legumi și 2 orgii de lemne.

4. Seliscioara cu salariau anual 150 fl. fară cuartier și fară lemne.

5. Magura, cu salariu anual 125 fl. cu quartier gratuit și 2 orgii de lemn.

Petitionile concursuale instruite conform Statutului organic și Regulamentului din 1878 și cu documente despre cunoștință limbei maghiare în gradul preceșis de lege pentru propunerea în scoalele populari, sunt de a se substerne subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Hondol, 14 August, 1882.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Gioagului I.

Vasiliu Pipoș m. p.,
ppresbiter.

Nr. 291. [187] 1-3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunii de învățătorie la scoala confesională gr. or. din Gusterița protopresbiteralul Sibiului se scrie concurs până la 17 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele sunt:

1. Salariu anual 140 fl. v. a. se dă din casa alodială comună, care 90 fl. v. a. delă popor prin repartitii.

2. Două pământuri de vară și una grădină de legumi în curtea scoalei.

Cuarter natural în edificiul scoalei și lemnele trebuinioase de încăldit atât pentru învățătorilor, cât și pentru scoala dela comună.

Doritorii de a ocupa acest post au ași asteme petițiile lor instruite conform statutului organic și a regulamentelor din vigore, arefând că cunoște și limba maghiară, la oficiul protopresbiteral gr. or. al fractului Sibiului până la terminul sus indicat.

Gusterița, 6 August 1882

În contelegerie cu oficiul protopresbiteral.

Comitetul parochial.

Nr. 116. [186] 1-3

CONCURS.

Devenind stațiunea învățătoarească din comuna Laz vacanță, se scrie pentru întregirea acesteia concurs cu termen până în 12 Septembrie 1882 st. v., când se va săvârși și alegera.

Salarii învățătoresc stă din 120 fl. v. a., care se numără din alodiu, cuatir în direcția scoalei și 2 stângini lemne pentru încăldit.

Doritorii de a se aplica la aceasta stațiune au să și substanță suplicele lor înzestrate cu toate documentele recerute de legile existente oficiului protopresbiteral gr. res. în Sas-Sebes până la sudsudicatul termen.

Laz, 13 August, 1882.

Comitetul parochial în contelegerie cu protopresbiteral concernante.

[176] 2-3

CONCURS.

Po baza decisului adus în punctul §-63 a statutului organic în sedința comitetului protopresbiteral al tractului Oravita, pină în 1 Aprilie a. c. și în urmarea incuvințării date de venerabilul consistoriu diocesan de datul Caransebeș 27 Iulie 1882 Nr. 737 B. priu aceasta se scrie concurs pentru ocuparea vacanțului post de protopresbiter român gr. or. în tractul Oravita.

Doritorii de a se aplica acest post vor avea să substerne rugările lor de concurs, instruite cu documente în formă autentică despre calificări și despre ocupăriile lor de până aci M. On. D. administrator protopresbiteral Macsim Popoviciu în Oravita-montană (Oravitzabánya) ca președinte comitetului protopresbiteral, în termen mai mult de 45 de zile socotite dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Teleg. rom.”

Un astfel de raport se așteaptă dela stipendiat și după întoarcerea sa în patrie.

Petitionile de concurs instruite

corespondator, au a se înainta aici cel mult până la sfîrșitul lui Septembrie 1882.

Sibiu 20 August 1882.

Oficiul central al universității săsești.

Redactor răspunzător Nicolau Cristea.

Competenții au să dovedească cumă poed cel puțin calificării normate în §-15 lit. a) din Regulamentul pentru parohii. Între asemenea calificări vor fi preferiți aceia, cari vor mai proba că au făcut studii la vre-o facultate filosofică ori juridică, săcă să s-au destins prin edarea vrăunii op folositorii pre terenul bisericesc ori scolastic; cu deosebire vor fi preferiți între asemenea calificări aceia, cari sunt fai din diesei s'au servit cu preoții cel puțin cinci ani în diecesă și aşa cunoște pre deplin referințele locale diecesane.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt:

1. Birul anual dela preoții:
- a) cu parochie de clasa I-a 8 fl;
- b) cu parochie de clasa II-a 6 fl;
- c) birul anual dela toti ceilați preoții provăduți cu parohii 4 fl.

Stă însă în libera voa a preoților, ca ei se prezeteze birul și în natură ameșurat punctului 32 alineea c. din Descripția decalitatoru.

2. Tacsele pentru sedulele de cununie după usul de până aci, adeaă 1 fl., de fie care sădulă de cununie.

Pausalele de călătorie ce pentru estinderea actuală a protopresbiteralului până la altă dispoziție să prestează prin consistoriul diecesan în sumă anuală de 300 fl. v. a.

4. Dotajunica începută cu parochia protopresbiterală din Oravita-montană

In fine se observă, că pentru comunitate ce aparțin astăzi protopresbiteralului Oravita, și cari la timpul să se vor anecta la înființăndul protopresbiteral cu Bocișeu-montane, viitorul protopresbiter nu va avea se prețindă nici o recompensă.

Dat în Oravita montană din seara comitetului protopresbiteral și în 7/19 August 1882.

Comitetul protopresbiteral gr. or. roman al tractului Oravita în contelegerie cu comisarul ciosistoral Filaret Musta.

Nr. 1087-1882. [179] 2-3

CONCURS.

Două eventual trei stipendii de căte 200 fl. sunt de împărțit la astfel de tineri industriași din fundul regiu de ore care să și în prima linie din scănele Mercurei și Noacrichiului de mai naște, sau din scănelelor lor centrale, cari tineri să fie cercetați și terminat cu succes bun, dacă e cu puțină, gimnasiul inferior o scoala inferioră reală sau o scoala capitală poporala, la toate întemplerile, o scoala de industrie subvenționată de universitate săsească, și să se obligă a petrece un an în străinătate ve se dică, afară de monarhia austro ungurească, pentru perfecționarea teoretică și practică în specialitatea lor.

Condițiunile afară de cele mai sunt:

- a) prezentarea de testimonii scolare cu calificării buna,
- b) Dovedirea serăciei concurenții prin atestat dela autoritățile politice.

Stipendiele se plătește pe jumătate anum numai decât după împărțire, ceealetă jumătate după sease luni.

Stipendiati sunt datorii a clude la petitionea pentru a doua jumătate din stipendiu: testimonie acuizare despre lucrările sale și un raport scurt despre locul lucrării și despre experiențele ce a făcut.

Un astfel de raport se așteaptă dela stipendiat și după întoarcerea sa în patrie.

Petitionile de concurs instruite corespondator, au a se înainta aici cel mult până la sfîrșitul lui Septembrie 1882.

Sibiu 20 August 1882.

Oficiul central al universității săsești.

Nr. 64

[174] 3-3

CONCURS.

In protopresbiteralul gr. or. al Sighișoarei sunt de a se occupa următoarele posturi învățătoresc:

1. Zoltan, cu salariu anual de 150 fl. v. a. cu quartier în edificiul scoalei și lemnele trebuinioase de foc.

2. Feriha, pentru învățătoriu ordinariu salariu anual de 120 fl. v. a. cu quartier și lemnele trebuinioase, —

pentru învățătoriu adjunct 50 fl. v. a.

3. Telina, cu salariu anual de 80 fl. v. a. cu quartier în edificiul scoalei și lemnele necesare de foc, naturale în preț de 30 fl. v. a. grădina scoalei cu venit de 10 fl. v. a.

4. Seleușul mare, cu salariu anual de 100 fl. v. a. cu quartier și lemnele trebuinioase de foc.

5. Bundorf cu salariu anual de 80 fl. v. a. cu quartier în edificiul scoalei și lemnele necesare de foc.

Invățătorii sunt obligați a prezlege în scoala de toate dilele și în scoala de repetiție oarele prescrise de §§. 16 și 17 din regulamentul congresual din anul 1878, și a conduce canticările liturgice cu tunerimea scolară.

Petenții vor asteme rugările lor provăduite cu documentele recerute prin „Statut. Organică” și Regulamentul congresual din 1878 până la 4 Septembrie a. c. la subsemnatul Oficiu protopresbiteral.

Sighișoara, 10 August 1882.

In contelegerie cu comitetele parochiale concernente.

Demetriu Moldovan m. p.,
administrator ppresbiteral.

Nr. 195. 1892. [162] 3-3

CONCURS.

In protopresbiteralul gr. or. al Căpeneilor sunt de a se occupa următoarele posturi învățătoresc:

1. Ponorel cu salariu anual de 120 fl. v. a. cu quartier în edificiul scoalei, lemne de foc și grădina scoalei de 400 orgii. Dala concurențe se recere pe lungă altă calificări prescrise, și a vîrsat în canticările și tipicul bisericesc, spre a căror probare va avea de a se prezenta la sfânta biserică respectivă.

2. Săcătura cu salariu anual de 100 fl. v. a. solvind în rate lunare, cuartier în edificiul scoalei și lemnele de foc necesare.

3. Certege cu salariu anual de 80 fl. v. a. din cassa comunei, cuartier în edificiul scoalei și lemnele de foc necesare.

4. Poiana-Sohodolului cu un salariu anual de 70 fl. v. a. solvind în rate lunare, cuartier în edificiul scoalei și lemnele necesare de foc.

Concurenții au de a substerne suplicele concursuale la aceste posturi învățătoresc, instruite conform Statutului organic și a Regulamentului de învățământ până la finea lui August a. c. st. v. oficiului protopresbiteral gr. or. al Căpeneilor în Abrud.

Abrud în 4 August 1882.

Comitetele parochiale concernente în contelegerie cu

Ivan Gall m. p.,
protopres. adm.

Nr. 85.

[173] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătoresc la scoala confesională gr. or. din Totoiu se scrie concurs cu termen până în 5 Septembrie st. v. a. c. în care și va fi și alegera.

Emolumentele sunt:

1. Salariu anual 200 fl. v. a. plătită în rate lunare din fondul scoalei.
2. Quartier liber în edificiul scoalei.
3. Folosirea grădinei scoalei.
4. Lemne suficiente din pădurea comună.

Concurenții au se fie de religiu-nea gr. or. cu cel puțin 4 clase gimnasiale și atestat de calificării și se cunoască și limba maghiară.

Doritorii de a ocupa acest post învățătoresc au ași asteme recursele sale până la terminul sus indigitat, instruite conform Stat. org. și Regulamentul congresual din 1878 la subscrișul.

Alba Iulia 8 August 1882.

În contelegerie cu comitetul parochial

Alesandru Tordăsan m. p.,
protopresbiter.

Publicațiu.

În urma emisiunii înaltului ministeriu școlar, ung. de culte și instrucțione publică din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face cunoscut: că în semestrul de primă se deschide cursul învățământului la Institutul reg. ung. de moșin în Sibiu în 1 Octombrie c. n. 1882. Primirea la acest curs va avea loc dela 1-8 Octombrie în localitatea scoalei din Strada iesnei (Wintergasse) Nr. 26 până la producere atestașul de bot și de moralitate.

Sibiu, 20 Februarie nou 1882.
[150] 4-6 Direcțiuenea.

Nr. 1973, - 1882. [184] 2-3

Esarêndare licitativă.

În 10 Septembrie a. c. la 9 ore a. m. se va esărenda prin licitație publică în cancelaria comunei Cristian pe timpu din 1 Ianuarie 1883 până în finea lui Decembrie 1883 păsunul pe următoare munți ai comunei Cristian și anume:

1. Păsunul muntelei Beșinoiu cu prejul esclamării 450 fl.

2. Păsunul muntei Cioara cu Crăciunea cu prejul esclamării 225 fl.

3. Păsunul muntei Giugosara cu Unești cu prejul esclamării 160 fl.

4. Păsunul muntei Făget cu prejul esclamării 90 fl.

5. Dreptul măcelăritului tot pre acstă tim p. arănde anuală de 200 fl.

Fiecare licitan este îndatorat a depune înainte de începutul licitației 10% din prejul esclamării ca vadin.

Se adm și oferte inscriși legalmente și proveyde cu claușula, că oferentul și sunt cunoscute condiții speciale, care se vor preda comisuniei înainte de începutul actului de licitație.

Condițiunile speciale se pot vedea în oracole oficiale în cancelaria comunei Cristian.

Sibiu în 28 August 1882.

Proteore central:
Branice m. p.

Deschidere de Restaurațiu.

Am onoare a anunța cu tot respectul p. t. publice și militărimi înalte că am primit localul de restaurațiu, mai naște Fronius, în piata mică Nr. 11, și l'am deschis astăzi în 1 Septembrie.

Este ceea mai bună provisie de excelentă bere-după de Martie de la lui Habermann, vinuri bune, precum și de cugna bună la carte și în abonament, în și afară din casă și de dejun à la fourchette.

Așteptând favorabilă și numeroasă frecuențațiune se subscrie cu totă stima

Josif Praglowski,
Restaurator.